

O, le blagoslavljalj Jezček...!

Ljubeznivo gledaš name
Mili Jezček moj,
In z desničko malo svojo
Daješ blagoslov mi svoj.

O, le blagoslavljalj, Jezček,
Blagoslavljalj me,
Da nikdar v življenju svojem,
Prav nikdar ne zabim Te!

U. Zakrajšek.

Iz šole.

(Črtica. Spisal Aleksij Andrejev.)

V župnem zvoniku je tri odbilo. Iz šole pa so se usuli otroci liki bučelice iz panja. Poprej tiha vas je na enkrat oživela, vseprek so kričali šolarji, se smejali, drug nad drugim vpili, tupatam je priletela tudi kaka kepa — bilo je namreč po zimi.

A skoraj je zopet vse utihnilo, vas je zopet sanjala zimsko spanje. Le nad vasjo so se leno preletavale vrane in dramile tiho okolico s svojimi enakomernimi: kra-kra...

Nekateri šolarji pa so že sedeli na zapečku in se greli, drugi so zopet hiteli iz vasi proti domu, da bodo mogli tem preje na zapeček k dedu, ki jim bo zopet pripovedoval lepe istorije in bajne pravljice...

Tudi Šlosarjev Jožek, ki je hodil tedaj v drugi razred, je hitel iz farne vasi proti domu. Danes je hodil sam. Županov Janezek, s katerim sta drugekrat sku paj capljala, je ostal doma — bil je namreč nekaj